

מ"ת (ירושלים) 30332-07-23 - עאמר זואהרה נ' מדינת ישראל

מ"ת (ירושלים) 30332-07-23 - עאמר זואהרה נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

מ"ת (ירושלים) 30332-07-23

עאמר זואהרה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

[20.11.2024]

כבוד השופט אברהם הימן

החלטה

בפתח החלטה זו אפנה לדברי כב' השופט ד' זילר, אשר נתן החלטתו ביום 28.10.24 בבקשה קודמת לעיון חוזר בתנאי מעצרו באיזוק אלקטרוני של המבקש. כפי שנקבע בהחלטתו, פרטיו של הליך זה לרבות עובדות כתב האישום, נסקרו מספר פעמים בהחלטות קודמות מפי מותבים אחרים. לפיכך, לא ארחיב הדיבור אלא אך בקצרה אציין העובדות שבבסיס כתב האישום. נגד המבקש הוגש כתב אישום מיום 13.7.23, על פי הנאמר בו, בשל וויכוח של המבקש עם נהג אחר תקף את אותו נהג באמצעות מוט, היכה אותו בגופו, שבר את שתי ידיו וגרם לחבלות בפנים, בידים, ולכאבים קשים.

בהחלטה מיום 25.7.23 קבע בית משפט זה (כב' השופט א' רומנוב) כי קיימות ראיות לכאורה לעובדות כתב האישום. מסוכנותו הגבוהה של המבקש נלמדת מתוך החלטות קודמות בבית משפט זה, וכן בבית המשפט העליון שאליו הגיעו ההליכים מספר פעמים.

בהחלטה מיום 7.8.23 הועבר המבקש למעצר בפיקוח אלקטרוני באזור הצפון, על מנת להרחיקו ממקום ביצוע המעשים המיוחסים לו. יצוין כי בהחלטה מיום 26.12.23 הותר למשיב לחזור לירושלים במסגרת שינוי מקום המעצר באיזוק האלקטרוני.

המבקש הגיש מספר בקשות לעיון חוזר במטרה להתיר לו לצאת לעבוד. בהחלטת בית המשפט העליון מיום 6.8.24 הוחלט כי המבקש יוכל להגיש בקשה חדשה לעיון חוזר שלאחריה יורה בית המשפט על מתן תסקיר מעצר אשר יוגש לבית המשפט המחוזי. ואכן, בהמשך להחלטה זו של בית המשפט העליון, התקבל ביום 12.9.24 תסקיר משירות המבחן. בתסקיר זה, שירות המבחן מעריך כי קיים "סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות דומות מצדו ומסוכנות גבוהה באשר לתוצאותיהן". לנוכח הערכה זו, שירות המבחן לא בא בהמלצה על שינוי תנאי המעצר וגם לא בהמלצה טיפולית אודותיו.

בדיון שהתקיים לפניי ביום 19.9.24, העלה בא כוח המבקש הטענה כי שירות המבחן לא בא בהמלצה חיובית לפי שהמבקש מכחיש את המיוחס לו. לפיכך, הוריתי לקבלת תסקיר שיתייחס לטענה זו. ואכן, בתאריך 29.9.24 התקבל תסקיר בהתאם להחלטתי. בתסקיר זה, ציין והדגיש שירות המבחן כי המלצתו אינה בהכרח בנוגע להכחשת המבקש בביצוע העבירה. סופו של תסקיר ששירות המבחן לא המליץ על שינוי בתנאי המעצר.

בהחלטת כב' השופט ד' זילר, המוזכרת לעיל, נעשה ניתוח מעמיק ביותר באשר לטענות המבקש, ובהחלטתו פירט ארבעה נימוקים שבעקבותיהם דחה הבקשה לעיון חוזר.

בבקשה שלפניי ביום 19.11.24, מצא בא כוח המבקש לבסס הנימוקים לעיון חוזר בכך שבדיון שהתקיים בתיק העיקרי ביום 27.10.24, לאחר שנשמעה עדותו של עד אשר נוכח במקום האירוע סמוך להתרחשותו, חל שינוי בתשתית העובדתית כפי שמופיעה בכתב האישום. לפי הטענה, עדותו של עד זה מבססת העובדה שמבקש לא היה זה אשר נקט באלימות כפי המתואר בכתב האישום אלא אדם אחר שהיה אותה עת במקום ביחד עם המבקש. לפיכך, לפי טענת בא כוח המבקש, יש להורות על ביטול האיזוק האלקטרוני ולאפשר למבקש לצאת לעבודה. בדיון לפניי, חזר בא כוח המבקש על טענתו בדבר הכרסום הראייתי כפי שהתברר בדיון בתיק העיקרי, אך הוסיף טענה נוספת והיא הניסיונות הכושלים של המשטרה ושל הפרקליטות להביא את המתלונן דהיינו, העד העיקרי להעיד. לדברי הסניגור, עד זה מתחמק מלהופיע, ויתירה מזו, אף על פי שהייתה למשטרה האפשרות להביאו בצו הבאה, כשלה בכך, לאחר שהשאירה לאבי העד התפקיד להבאת העד לבית המשפט. משכך, העד לא הופיע כפי שבטעות סברה המשטרה שאביו יעשה כדי להביאו, ולפיכך המשפט נדחה. הטענה היא שלא יעלה על הדעת שהמבקש ישהה במעצר באיזוק אלקטרוני עד אשר תעשה המשטרה תפקידה ביעילות ותגרום להבאת העד לבית המשפט לנוכח התחמקותו מלהעיד.

בחנתי בחון היטב עדותו של עד הראיה מטעם התביעה, אשר לשיטת הפרקליטות היה בעדותו כדי לקשור את המבקש לאירוע האלימות הנטען בכתב האישום. לאחר שכך עשיתי, מצאתי שאין לקבל טענת הסניגור. מתוך עדותו של העד, אני סבור שקביעות עובדתיות, בשים לב לעדותו מקומן בתום המשפט, לאחר שבית המשפט כערכאה הדיונית יבחן מכלול העדויות והראיות שלפניו, ובין היתר טענותיו של בא כוח המבקש. בשלב המשפטי הנוכחי, אין לבחון לשקול או להביע דעה באשר לעדותו של העד.

באשר לעילה הנעוצה בהימשכות ההליכים, לרבות טענת הסניגור להתחמקות מהבאת העד העיקרי - המתלונן - לבית המשפט. בשלב זה, אני סבור שיש לתת לפרקליטות באמצעות המשטרה, לעשות כל שביכולתה ואמצעיה להביא העד לעדות. כאן המקום להפנות לסעיף 20 בהחלטת כב' השופט ד' זילר ומשום היותה רלבנטית להחלטתי אבא הדברים כמות שהם: "יתכן, כי אם אכן, ימשיכו ההליכים כנגד המבקש להתממה כנטען, יהיה צורך לשקול שוב את נקודת האיזון בין מסוכנותו הברורה לציבור, כעולה מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום... ובין חזקת החפות שלו והצורך לאפשר הקלות בתנאי המעצר. יתכן, כי בהינתן שלפי שנמסר נקבע דיון בעניין לחודש ינואר 2025, יגיע אז מצב בו ישקלו הדברים שוב בין היתר לאור מה שיקרה באותו הדיון ושאלת התייצבות המתלונן במסגרתו, כמו גם צפי הימשכות ההליך."

ככל שאני שוקל מכלול השיקולים כמו גם, ובמיוחד דברי כב' השופט ד' זילר לעיל, אשר נאמרו אך לפני כשלושה שבועות בלבד, והואיל ואני מסכים הסכמה מלאה עם מסקנה זו, אזי אני סבור שיש לדחות הבקשה לעיון חוזר. אחזור ואציין כי ראוי לשקול טענת המבקש באשר להימשכות ההליכים משום הטענה בדבר התחמקות העד - המתלונן - מלהתייצב בבית המשפט.

סוף דבר שבכפוף לאמור לעיל, אני דוחה הבקשה.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשפ"ה, 20 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.